

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
24-01-2013

Uds. dato:
02-04-2013

Nummer:
46-13

J.nr.
5500045-12

Status: Gældende

Principafgørelse

om: **mellekommunal refusion - ubegrundet hjemgivelse - afbrydelse af refusionsforløb - retskraft**

Lov:

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 930 af 17. september 2012 - § 9c, stk. 5 og § 9c, stk. 9

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

Mellekommunal refusion

Mellekommunal refusion forudsætter, at der er et ubrudt forløb.

En kommunes refusionspligt bortfalder, når opholdskommunen træffer afgørelse om, at et barn skal hjemgives.

Hvis det efterfølgende viser sig, at barnet må genanbringes, og det er åbenbart, at afgørelsen om hjemgivelse var ubegrundet, er det hjemgivelseskommunen, der har pligt til at dække udgifterne. Det forhold, at hjemgivelseskommunen efterfølgende vurderede, at der ikke var grundlag for hjemgivelsen, genskaber ikke det afbrudte refusionsforløb.

Retskraft

Et nævn kan ikke i behandlingen af en klagesag tage stilling til en kommunes tidligere afgørelse, der ikke er påklaget. En sådan afgørelse har retskraft og vil kun kunne genoptages af den myndighed, der har truffet den.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare betingelserne for passivitet som baggrund for mellekommunal refusion i retssikkerhedslovens § 9c, stk. 5.

2. Reglerne

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 9c, stk. 5, fastslår, at opholdskommunen har ret til refusion, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted jfr. § 66 i lov om social service, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Efter § 9c, stk. 9, består retten til refusion, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller at tilsvarende botilbud.

3. Andre Principafgørelser

Gældende

Følgende Principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

R-5-08 fastslår i en sag om hjemgivelse, at "Ved ubegrundet skulle forstås, at der ikke var oplyst om forhold, der belyste, at der ikke længere var behov for en anbringelse." Begrebet ubegrundet refererer altså til grundlaget for hjemgivelsen

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i jeres sag om mellem-kommunal refusion. Vi vil belyse betingelserne om passivitet, som baggrund for mellekommunal refusion i retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 5.

Resultatet er

- nævnets afgørelse ophæves fordi afgørelsen er truffet på et forkert grundlag.
- A Kommune har ikke ret til refusion fra B Kommune for udgifterne til anbringelse efter 23. april 2010.

Det betyder, at A Kommune må afholde udgiften i overensstemmelse med det afgivne refusionstilsagn.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at nævnets afgørelse er truffet på et forkert retligt grundlag.

Vi har lagt vægt på, at B Kommunes afgørelse om at refusionsbetingelserne var opfyldt i juli 2009 ikke er påklaget. Nævnet kan derfor ikke behandle og ændre den.

Vi bemærker, at B Kommune ved at acceptere at moderen i efteråret 2008 hjemtog NN, stiltiende traf en afgørelse om hjemgivelse, og at denne hjemgivelse var ubegrundet.

Vi påpeger i øvrigt, at B Kommune, uanset om der var et grundlag for en tvangsmæssig anbringelse uden for hjemmet, kunne have truffet afgørelse om hjemgivelsesperiode, og således have sikret en hensigtsmæssig afslutning af anbringelsen og afskåret moderen fra at hjemtage NN umiddelbart.

Vi er således enig i B Kommunes vurdering af, at refusionsbetingelserne var opfyldt, da A Kommune traf afgørelse om anbringelse i juli 2009.

Ankestyrelsen finder, at anbringelsesudgifterne som følge af anbringelsen 23. april 2010 må afholdes af A Kommune i overensstemmelse med det afgivne refusionstilsagn.

Det refusionsbærende forløb, som blev etableret ved A Kommunes genanbringelse i juli 2009, blev afbrudt, da A Kommune efter en kort anbringelse hjemgav ham i august 2009.

Vi har lagt vægt på, at B Kommune i forbindelse med anbringelsen i juli 2009 vurderede, at refusionsbetingelserne i § 9c, stk. 5, i retssikkerhedsloven var opfyldt.

Vi har endvidere lagt vægt på, at A Kommune i august 2009 har vurderet, at en anbringelse ikke længere var nødvendig. Det fremgår dog ikke af sagen, om kommunen har vurderet, at formålet med anbringelsen var opfyldt, eller om det var vurderet, at foranstaltningen ikke længere opfyldte sit formål.

Når A Kommune efterfølgende har vurderet, at der var et refusionsgrundlag efter § 9c, stk. 5, må dette være i forhold kommunens egen behandling af sagen og således i forhold til hjemgivelsen i august 2009.

Bemærkninger til klagen

A Kommune har oplyst, at der ikke var grundlag for afgørelsen om hjemgivelse 31. august 2009.

Vi bemærker, at beslutningen om hjemgivelse afbrød refusionsforløbet, som blev etableret af B Kommune.

Det forhold, at A Kommune efterfølgende har vurderet, at der ikke var grundlag for hjemgivelsen, genskaber ikke det afbrudte refusionsforløb.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- nævnets afgørelse af 8. december 2011
- Klagen til Ankestyrelsen af 3. januar 2012
- nævnets genvurdering

B Kommune traf 23. december 2010 afgørelse om, at der ikke var ret til mellemkommunal refusion for anbringelsen af NN 23. april 2010.

Nævnet tiltrådte afgørelsen.

Nævnet har begrundet afgørelsen med, at der ikke på noget tidspunkt har været ret til mellemkommunal refusion fra B Kommune, heller ikke da B Kommunes anbringelse af NN blev bragt til ophør i oktober 2008.

A Kommune har klaget over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen er det anført, at A Kommunes afgørelse om hjemgivelse 31. august 2009 savnede grundlag.